

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 412

ngày 01 tháng 06 năm 2003

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tâm Linh

*Tâm linh qui hội cùng chung tiến
Đứt khoát tâm thành trí ý yên
Học hỏi không ngừng uyển chuyển mình
Tâm thành tự đạt duyên tình tiến*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 23/03/03 đến 29/03/03

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) *Duyên lành đến là sao ?*
- 2) *Muốn cho trí tâm được thanh tịnh thì phải làm sao ?*
- 3) *Muốn đạt tới sự quân bình thì phải làm sao ?*
- 4) *Làm sao giải tỏa được uất khí ?*
- 5) *Làm thế nào cho khối óc khởi loạn ?*
- 6) *Tại sao lòng tham của loài người đều không đáy?*
- 7) *Muốn cảm thức sự thật thì phải làm sao?*

<p>1) Cairns 23/ 3/ 03 3h45 am <i>Hỏi : Duyên lành đến là sao ?</i></p> <p>Đáp : Duyên lành đến là mọi việc đều được toại nguyện</p> <p>Kệ: <i>Duyên lành đến mọi việc an yên Uyển chuyển không thông trí lại hiền Trí tuệ dung hòa không rắc rối Bình tâm tu tiến chẳng lo phiền</i></p>	<p>2) Cairns 24/ 3/ 03 2h00 am <i>Hỏi : Muốn cho trí tâm được thanh tịnh thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa muốn cho trí tâm thanh tịnh thì phải siêng năng hành pháp</p> <p>Kệ: <i>Thức tâm hành pháp sống chuyên cần Tiến hóa không ngừng thọ pháp ân Giải tỏa phiền ưu tiến chuyên cần Thành tâm tu luyện tự phân tâm</i></p>
<p>3) Cairns 25/ 3/ 03 7h25 am <i>Hỏi: Muốn đạt tới sự quân bình thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp :Thưa muốn đạt tới sự quân bình thì phải tự khai thức bình đẳng.</p> <p>Kệ: <i>Quân bình tự đạt trí tâm yên Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Nguyên lý trời ban tự giải bàn Cảm thông thiên địa tự tâm an</i></p>	<p>4) Cairns 26/ 3/ 03 3h14 am <i>Hỏi : Làm sao giải tỏa được uất khí ?</i></p> <p>Đáp: Thưa thường xuyên dùng ý niệm A Di Đà Phật thì mới giải tỏa được uất khí trong nội tâm.</p> <p>Kệ: <i>Trật tự liên hồi tự tiến thân Qui nguyên giếng mối tránh sai lầm Toàn thân qui hội duyên trời độ Chuyển hóa tâm nguyện góp phần</i></p>
<p>5) Cairns 27/ 3/ 03 4h39 am <i>Hỏi : Làm thế nào cho khối óc khỏi loạn ?</i></p> <p>Đáp : Thưa siêng năng niệm Phật thì thần kinh khối óc sẽ được quân bình và ổn định.</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm tự cứu mọi sự yên Uất khí không còn tự vượt xuyên Đời đạo song tu tự giải mù Quân bình tâm đạo hồn an du</i></p>	<p>6) Cairns, 28/03/03 7:05 AM <i>Hỏi: Tại sao lòng tham của loài người đều không đáy?</i></p> <p>Đáp: Thưa lòng tham của loài người tin nơi sự có thật mà thôi</p> <p>Kệ: <i>Tin nơi chơn lý không thay đổi Tiến hóa vô cùng chuyển tiến rời Sự thật không còn thay đổi nơi Vô cùng tiến hóa tự cảm rời</i></p>
<p>7) Cairns, 29/03/03 7:45 AM <i>Hỏi: Muốn cảm thức sự thật thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa muốn cảm thức sự thật thì phải dẫn thân thực hành</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm thực hành tự hướng giới thanh Qui nguyên giếng mối dẫn thân hành Chơn thành tu học pháp phân ranh Giải tiến không ngừng tự thức thanh</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĨNG

Việt Nam, ngày 08/02/2002

Kính thưa Ân Sư Cao Quý,

Con kính chúc sức khỏe Thầy cùng bửu quyến vạn an, các bạn đạo trong như ngoài nước tu hành tinh tấn và gia đình hạnh phúc.

Thưa Thầy, con tu hành xưa sau nay vậy, con thích tu ẩn giải thoát, vì được Tổ Thầy dạy cho cái Pháp, lấy đó công phu thực hành rõ ràng cái hiệu năng của nó trong giờ phút tọa thiền. Chỉ có siêng, kiên nhẫn. Đạo không tốt xấu, cao thấp, hay dở, cái pháp cũng vậy, do hành giả công phu tốt hay không. Tâm linh điển quang, do Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, cho hành giả nhiều cái hay siêu lý bất ngờ. Người học trò phải nắm cái pháp cho vững, tiến tu âm thầm thanh tịnh. Bạn tu chơn, nó tự nhiên vui vẻ hạnh phúc trong không, không vô cùng tận, vì chuyện đời không phải của mình, mặc dù mình ở đó mà nó không lay chuyển mình được. Nắm một pháp biết được vạn pháp, rất có lợi, làm chủ được thói hư tật xấu của mình thì biết được người, vì họ và ta đều có mang một thân giống nhau.

Thưa Thầy, ở Việt Nam, ở nước ngoài nhiều đạo nhiều pháp, nhưng có một, không để lý luận đánh lừa xí gạt mê tín dị đoan. Cái chơn lý ở đâu cũng sáng, đời nào xã hội nào cũng lấy đó làm gốc. Thế giới này là một ảo giác nay còn mai mất, chỉ có tâm linh trí huệ, phần hồn đời đời bất diệt. Tu là cội phúc, oan trái do "tham sân si hỷ nộ ái ố dục" mà ra. Hành giả quên - đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu - để tìm chơn lý (ở tâm không). Thương Thầy với số tuổi càng cao. Con ngộ đạo từ lúc gặp Thầy, 1975 đến nay, mỗi tháng, mỗi năm nó khác, tùy học trò, chớ nguyên lý có một. Hồi năm 73-75, học trò tu êm ái thanh tịnh, thiền đường trong TÂM. Bây giờ ồn ào tiền bạc thiền viện bên ngoài. Cái giải thoát vô điều kiện với Luân Hồi có tính toán. Con chỉ ngồi cười cho sự làm phiền Thầy. Con tu trong cô đơn tẻ lạnh, thanh tịnh rất thích hợp tùy theo thời kỳ và trình độ. Thầy ơi, bạn đạo sau này họ hiểu lầm cái trụ một chỗ với cái tán. Trụ nó không không trong thanh điển đi lên. Còn tán nó đi xuống để có cái chùa vô vi sắc tướng; lúc đó Thầy còn sống mà phải nương theo hành giả, ở cái cảnh giả tạo xi măng cốt sắt. Thầy bảo tổ chức bên trong, mà lại xài bên ngoài. Tự do ai muốn hiểu sao cũng tốt. Ôi đời, học trò khởi tu, cứ để Thầy tu Thầy vượt mình về Trời, cứ ủng hộ Ông tu tốt lắm rồi. Thương Thầy ở cái khuyên tu, có Pháp sẵn sàng, khởi mua, khởi tốn tiền - quy y Phật, Pháp, Tăng - chỉ công phu mà để lỡ duyên với Phật Vĩ Kiên rất lỗi.

Pháp Lý Vô Vi có một không hai. Thầy đặc pháp, truyền pháp, vô cùng có phước, ít gặp được ở thế gian này, thế mà hành giả lại thờ ơ. Công phu tốt, ta vui vẻ đi chùa, vô nhà thờ ở thánh thất, ta không bị lôi cuốn. Lấy pháp mà thực hành thì diệu pháp đưa hành giả tới chỗ rốt ráo – của ánh sáng điển quang tâm linh và thanh tịnh trong cái chết lúc còn sống sờ sờ, tâm thân an lạc – hạnh phúc nội tại khỏe vui cho đến lúc Thượng Đế cho bỏ xác trong định luật “Sanh Lão Bệnh Tử”.

Thưa Thầy tha thứ, con viết nhiều làm phiền Thầy. Con rất mong gặp Thầy, con ao ước điều đó. Mỗi lúc công phu, nắm Pháp thì Tổ Thầy ở bên con. Con nói rằng Phật Thánh Tiên sống mãi trong tâm mọi người, xác có hư bỏ, tâm hồn trí tuệ không hư, nó là ánh sáng hào quang bất diệt.

Lễ Thầy tam bái. Con kính chào Thầy

T A

Monaco, ngày 16/03/2002

TA,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 08/02/2002 được biết con tu tiến bắt kịp nhịp diễn qui không giải tiến. Có Trời có Đất có Đạo là bình an tu tiến.

Mỗi mỗi đều do hành giả thực hành đúng đắn thì sẽ có kết quả ở tương lai. Con càng nhớ Thầy thì con càng gặp chính con nhiều hơn, trong con có đầy đủ, chỉ có thực hành tự giải mà thôi.

Những triết lý mà con đã viết trong thơ rất đúng. Tu chỉ có hành, không hành thì sẽ không có kết quả tốt.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Vĩ Kiên

Lương sĩ Hằng

THƠ

Thiền-Ca

Tham-dự Thiền-Ca ai có về
Nghe âm-hưởng vọng suốt Tào-Khê,
Nghe lời thơ Đạo thanh-tao hát,
Nghe tiếng nhạc Thiền siêu-thoát ghê !

Tham-dự Thiền-Ca ai có hay
Bao nhiêu tinh-túy cõi trời mây
Kết-tinh trong phím đàn dương-thế...
Vũ-khúc Nghê-Thường xuất-sắc thay !

Tham-Dự Thiền-Ca ai có từng
Thấy lòng vồn-vã nổi vui mừng,
Thấy tim hồi-hộp bao thương-mến
Những sắc tài danh đóng góp chung...

Tham-dự Thiền-Ca ai biết không :
Là đi vào nhạc của Thiên-Không,
Là theo dấu bước Tâm-Linh tiến
Trình-diễn nhã-ca tấu Đại-Đồng.

Toulouse, 27-05-2003.

Kính bút,
Trịnh Quang Thắng.

Thi-Tứ

Hãy gửi cho nhau những áng Thơ
Êm-đềm thanh-thoát đẹp như mơ !
Đừng gieo vắn điệu sai bằng-trắc ;
Chớ viết niêm câu trái luật Thơ.
Gắng đem thi-hứng rèn tâm-trí ;
Nhớ chọn ngôn-từ luyện ý Thơ.
Tiếng nói nhân-sinh vì giới-hạn,
Tình đồng-đạo phải diễn bằng Thơ ...

Toulouse, 11-02-1998,

Kính bút,

Trịnh Quang Thắng.

====

THIÊN QUẢ

"Qui nguyên giếng mối tự phân hành
Suối chảy liên hồi tự giác nhanh
Qui hội tình người trong chốc lát
Cần khôn qui một tạo thành thanh." (*)

Qui nguyên thiền giác tự phân hành
Suối chảy Thiên Đài tự giác nhanh
Qui hội Thiên Cung trong chốc lát
Cần khôn Thiên Quả đắc vô thanh.

Vô thanh vô trước tự phân hành
Vũ trụ giao hòa tự giác nhanh

Chuyển hóa Càn khôn trong chốc lát
Ta là Thượng Đế cực vô thanh.

Vô thanh Thượng Đế tự phân hành
Giáo hóa nhân loài tự giác nhanh
Mạt thế Kỳ ba trong chốc lát
Ráng mà khử trước với lưu thanh!

Lưu thanh khử trước tự phân hành
Diệu pháp Liên đài tự giác nhanh
Thiên điển hòa giao trong chốc lát
Trở về nguồn cội gặp Cha Lành!

THIÊN HẢI

(Saigon, 25/05/2003)

(*) 4 câu thơ của Thầy nói về 'Suối Tình Tào Khê' đăng trên TB.PTĐN 409.

=====

Dallas, 5-11-2003-05-30

Tịnh Thanh

Mừng ngày Phật Đản năm 2547 và kính dâng lên Thầy để vinh danh Thầy là Mẹ

Vui trong thanh tịnh hằng ngày
Thấy rằng thanh tịnh bài hay quá chừng
Thấy hay nên học không ngừng
Vui trong thanh tịnh tôi mừng cho tôi
Nhờ Thầy nên được đổi ngôi
Từ ngôi động loạn đến ngôi dịu hiền
Nhờ thanh tịnh bớt buồn phiền

Nhờ thanh tịnh biết cử kiên nhiều điều

Cám ơn Thầy dạy diệu chiêu
Ở đâu cũng vậy biết nhiều hơn xưa
Ngày ngày sớm tối khuya trưa
Tham thiền tạo tịnh mới vừa lòng tôi
Những khi đi đứng nằm ngồi
Lúc nào cũng vậy tự tôi cảm mồm
Cảm mồm mình khởi phát ngôn
Nghe lời trái ý chẳng nôn trả lời
Tự mình cảm thấy thảnh thơi
Mở lời hòa nhã mở lời hòa an
Trước động loạn trước ngang tàng
Trước lời khiêu khích vẫn an vẫn bình
Luôn luôn vui giữ cảm tình
Vẫn hòa vẫn nhẫn giữ mình tịnh thanh
Tự mình thực hiện tâm lành
Chẳng còn ham muốn đấu tranh dứt dành
Xưa kia ham lợi ham danh
Từ ngày thanh tịnh thực hành thường xuyên
Tự tâm cảm thấy mình hiền
Cũng nhờ diệu pháp Vĩ Kiên đã truyền
Cám ơn CHA MẸ PHẬT TIÊN
Cám ơn tất cả bạn hiền vô vi
Tịnh thanh mở lượng từ bi
Đời đời kiếp kiếp xin ghi nhớ hoài

Kính bái

Nguyễn Đình Trí

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Trương Văn Mừng pháp danh Minh Tâm, mất ngày 26-05-2003 lúc 10 :15 tối nhằm ngày 26-04-2003 năm Quý Mùi tại Los Angeles California, hưởng thọ 74 tuổi. Thân phụ của bạn đạo : Trương Thị Vui, Trương Siêu Thanh, Trần Bình Hoàng, Trần Sam Steven.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo
Monterey Park. California, USA.

BẠN ĐẠO VIẾT

Chuyện Núi và Biển

“ Giọt nước ta uống cũng là Bồ Tát hóa thân cứu độ ”

Lương Vĩ Kiên

Tình cờ tôi nghe NÚI và BIỂN nói chuyện, hơi to tiếng. Cả hai đều có nhiệm vụ đóng góp, phục vụ cho

nhân loại trong quả địa cầu, và bình thường họ vui vẻ với nhau. Nhưng tự nhiên bữa đó, đề tài nói chuyện dẫn tới một câu hỏi: Ai quan trọng hơn ai?

Núi và Biển đồng ý là họ đứng trong Top 10 hay Top 5 những vị quan trọng, nhưng rồi ai cao hơn nếu xếp hạng? Biển nghĩ mình hơn Núi. Biển bao la, rộng rãi, chất chứa bao sinh linh. Tại vì con người sống trên đất mới gọi hành tinh này là Địa Cầu, chứ thật ra Biển mới chiếm nhiều diện tích hơn. Không có Biển để thanh lọc bao thứ độc tố thì trái đất cũng vô dụng thôi. Đã vậy Biển già hơn núi nhiều. Thời xưa mặt đất bằng phẳng, khi lòng đất di chuyển hung bạo, Núi mới ra đời. Ngày mai Núi có biến mất, con người vẫn sống nhăn răng.

Núi thì lý luận như vậy. Núi cao mới có tuyết đóng, có suối chảy, có nguồn sông cung cấp nước cho nhân loại. Biển mênh mông mà có giọt nước ngọt nào cho ai được không? Rồi trong lòng Núi là bao nhiêu mỏ đá quý, mỏ than. Chưa kể quan trọng hơn hết, Núi gần với Trời hơn là Biển. Có những bí mật của Trời chỉ có Núi mới khám phá nổi thôi.

Đứng cạnh tôi là một đứa bé mà khi tôi hỏi tên, nó ngần ngừ trả lời, “Anh gọi em là gì cũng được”. Nó nói nó thân với Núi & Biển, và hầu hết mọi loài trên quả địa cầu. Tội cười, hỏi nó vậy nó nghĩ Núi và Biển ai quan trọng hơn ai. Nó cười, trả lời lẹ làng, hồn nhiên: “Núi là chuyện Núi, Biển là chuyện Biển. Làm sao mà so sánh được?” Rồi đứa bé ngập ngừng... “Em chỉ sợ họ chấp vào địa vị của mình quá thì bị kẹt.”

Đứa bé nắm tay kéo tôi đi. “Như em, thực chất của em là H₂O. Lúc thì em ở trên đỉnh Núi người ta kêu là Tuyết. Rồi nắng ấm em hòa vào đất, ngấm vào suối, hồ, sông. Rồi loài người uống vào, em phải lăn lóc với từng tế bào của họ cho tới lúc được sa thải qua đường tiểu tiện. Sống cùng sự ô uế của cống rãnh, vượt ra Biển, vẫy vùng thỏa thích cho tới ngày hóa hơi làm Mây, rồi Mưa, rồi Tuyết. Em không biết vì sao em phải làm những công việc này, nhưng em không ngại và cũng không so sánh hơn thua với ai khác.”

Tôi ngồi xuống nhìn vào mắt đứa bé, đôi mắt lóng lánh như gương. “Thế cho em chọn thì em muốn làm gì?” “Em muốn làm Ánh Sáng. Tự do đi khắp vũ trụ. Hòa nhập dễ dãi hơn với mọi loài. Em hy vọng khi Thượng Đế nghĩ em đóng trọn vai trò Nước rồi thì Ngài cho em thăng hoa làm Ánh Sáng.”

Tôi ngoái lại nhìn Núi & Biển (lúc này đã bắt tay nhau). Trước khi chia tay Nước, nó hỏi tôi, “Còn anh, anh muốn làm gì?” Tôi mỉm cười lắc đầu, “Chắc cho anh nghỉ mệt.”

Tạ Thái

T/Đ Hạnh Đức
